

1 משה ולא אהרן (כמ"ש רש"י בפרשתנו⁹⁸ ש"שימש משה והקריב קרבנות ציבור חוץ מאותן שנצטווה
2 אהרן בו ביום"), ולכן מוכרח רש"י לפרש ש"מלבד" היינו "אחר".

3 וכיון שבפרשתנו נאמר תחילה "ויקטר עליו קטורת" ואח"כ "ויעל עליו את העולה", "עולת התמיד",
4 קטורת לפני עולת התמיד (וע"פ פש"מ הכתובים הם כסדרן⁹⁹), עכצ"ל, שזה ש"נכנס משה עם אהרן,
5 ללמדו על מעשה הקטורת" (אחר עולת התמיד) היא קטורת נוספת שהיתה ע"י אהרן, בתור הוראת שעה
6 (בדוגמת הקטורת שבקרבנות הנשיאים שהתחילו בו ביום, ש"לא מצינו קטורת ליחיד ולא על מזבח
7 החיצון אלא זו בלבד, והוראה שעה היתה¹⁰⁰).

8 ועפ"ז יש לבאר הטעם שנדב ואביהוא בחרו לעשות עבודה בענין הקטורת דוקא - כיון שראו שיש
9 חידוש מיוחד ביום זה בענין הקטורת, שנוסף על הקטורת שהקטיר משה, נצטווה גם אהרן להקטיר
10 קטורת נוספת (משא"כ ההוספה בשאר הקרבנות, י"ל ששייכת לאהרן דוקא, כפי שמפרש רש"י על
11 הפסוק¹⁰¹ "קח לך עגל", "להודיע שמכפר לו הקב"ה . . על מעשה העגל שעשה").

12 ועפ"ז יש לבאר גם מ"ש הרמב"ן¹¹: "ובפירוש רש"י ראיתי ויקטר עליו אהרן . . ולא ידעתי אם הוא
13 טעות סופרים" - דלכאורה מהי הקס"ד לומר ש"ויקטר" קאי על אהרן, בה בשעה שבכל הפרשה מדובר
14 על משה - כי:

15 ההכרח לומר שהיתה קטורת נוספת הוא מסדר הדברים שבפרשתנו, שהקטורת היא לפני עולת התמיד,
16 ואילו בפ' שמיני נאמר שהי' זה "אחר עולת התמיד" (כנ"ל); אבל אם נאמר שהכתובים שבפרשתנו הם
17 שלא כסדרן (כדעת כמה מפרשים⁹⁹), אין הכרח לומר שהיתה קטורת נוספת.

18 וכיון שמצינו בבב"יתא "למה נכנס משה עם אהרן, ללמדו על מעשה הקטורת", שמזה משמע שעשיית
19 הקטורת היתה ע"י אהרן, א"כ, יש מקום לומר שמ"ש בפרשתנו "ויקטר גו'" קאי על אהרן.

20 יז. ויש להוסיף ולבאר גם ע"פ פנימיות התורה - "יינה של תורה", וכן גם ההוראה בעבודת ה', ככל
21 עניני התורה, לשון הוראה¹⁰², שיש בהם הוראה בעבודת ה':

22 ידוע החילוק בין קרבנות לקטורת¹⁰³ - שקרבנות צריכים להיות "מן המותר בפין"¹⁰⁴ דוקא, וכפי
23 שהבן חמש למקרא למד כבר בפ' נח¹⁰⁵, שנח נצטווה להכניס לתיבה "מכל הבהמה הטהורה . . שבעה
24 שבעה", "כדי שיקריב מהן קרבן בצאתו", משא"כ קטורת, הרי ה"מור" שבסממני הקטורת הי' מדם חי'
25 שאינה טהורה (לדעת הרמב"ם¹⁰⁶), וכפי שמבאר רבינו הזקן בתורה אור¹⁰⁷ שזהו הענין דאתהפכא, היינו,
26 שלוקחים ענין שאינו טהור, ומהפכים אותו לקטורת. ומזה מובן שענין הקטורת קשור עם עבודת התשובה
27 (וזהו גם הענין ד"ששה חדשים בשמן המור"¹⁰⁸).

28 וזהו גם מה שסממני הקטורת הם במספר י"א [ולמעשה גם ממ"ש הצ"צ¹⁰⁹, שבפסוק⁹¹ "והקטיר עליו
29 אהרן קטורת סמים בבוקר בבוקר בהטיבו את הנרות יקטירנה" יש י"א תיבות], אף שבקדושה המספר
30 הוא עשר ולא אחד עשר, ואילו מספר אחד עשר שייך ללעו"ז¹¹⁰ [ועד"ז מצינו מספר י"א ביריעות
31 המשכן, שיריעות העיזים היו במספר י"א¹¹¹, והרי ענין העיזים שייך לעשו כו'¹¹²] - כיון שענין הקטורת
32 הוא לפעול הענין דאתהפכא.

(106) ה' כלי המקדש פ"א ה"ג.

(107) מג"א צט, א.

(108) אסתר ב, יב.

(109) אוה"ת תצוה ע' א'תשסב.

(110) ראה ע"ה שער יא פ"י. פע"ח שער הקדישים פ"ד.

(111) תרומה כו, ז.

(112) ראה מאמרי אדה"ז תקס"ב ח"א ע' רלד. מאמרי

אדהאמ"צ במדבר ח"ד ע' א'תריא.

(98) שם, כט.

(99) ראה גם לקו"ש שם הערה 20.

(100) פרש"י נשא ז, יד.

(101) שמיני שם, ב.

(102) ראה רד"ק לתהלים יט, ח. גו"א ר"פ בראשית (בשם

הרד"ק). זח"ג נג, ב.

(103) ראה תו"מ סה"מ תשרי ע' קסד ואילך. וש"נ.

(104) שבת כח, ב. וש"נ.

(105) ז, ב ובפרש"י.